СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 27-го ВЕРЕСНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 27, 1986 No. 185. VOL. XCIII.

ФІЛЬМ „ЖНИВА РОЗПАЧУ" МАЄ ВЕЛИЧЕЗНИЙ ВІДГОМІН

Ню Йорк, Н. Й. (Л.В-а).— Відомі й популярні часописи цієї метрополії — „Ню Йорк Пост" і „Дейлі Нюз" — з середи, 24-го вересня, як і „Ню Йорк Таймс", принесли на своїх сторінках цінний матеріял про Великий голод 1932-33 років, зображений у фільмі „Жнива розпачу", що якраз того вечора висвітлювався на двох каналах телевізійних у відомій телевізійній політичній програмі „Файрінг лайн" славнозвісного консерватиста-публіциста Вілляма Ф. Баклі, головного редактора престижевого журналу „Нешинал Рів'ю".

Газета „Ню Йорк Пост" обізвалася на цю подію редакційною статтею під заголовком „Катастрофа, яку історія зігнорувала", в якій пишеться „що канадський багаторазово нагороджений документальний фільм „Жнива розпачу" показуватиметься на публічній телевізійній станції. Сам фільм про страшну загладу українських селян голодом за часів Сталіна, навмисним людовбивством „від семи до 15-ти мільйонів людей" українців в СССР під Сталіном.

„Український голод 1932-33 років, — пишеться у передовій, — є найбільш жахливе звірство серед сталінського страхітливого каталогу злочинств. І це теж було чорним банкрутством 'відвічальних' американських та европейських журналістів". Далі передовиця інформує про сумної слави злощасного Волтера Дюранті, тоді кореспондента „Ню Йорк Таймсу" в Москві, котрий, хоч знав напевно про голодову загибель 10 мільйонів українців, зле волів, разом з його московськими колегами, злоумисно замовчати всі інформації про штучний голод.

Симпатії цих репортерів до 'соціялістичного експерименту', — пояснює „Ню Йорк Пост", — примусили їх замкнути очі й зігнорувати голод, як промовчали вони і дещо менше зло — великий терор в СССР в кінці 1930-их років, щоб, мовляв, „не давати амуніції в руки ворогів Москви". Це в минулому. Але, яка іронія, — пишеться в передовиці далі, — що ця українська трагедія, зображена у фільмі „Жнива розпачу", також зустрілася із серйозними перешкодами вже тепер у всіх трьох більших телевізійних мережах, які відкинули прохання продуцентів фільму, щоб його ці мережі висвітлили. Причиною відмови було те, що „тема є дуже віддалена і задавнена", і тому вона не підходить для комерційної сітки телебачення.

Але, виявляється, — пише далі „Ню Йорк Пост", — що і публічна мережа, яка якраз існує для того, щоб висвітлювати подібні матеріяли, також відмовилася від висвітлення фільму, оцінюючи його як „технічно недосконалий" та „сумнівної вартости", і це сказав речник публічної телевізії про фільм, який зібрав багато міжнародних нагород.

Передова з „Ню Йорк Пост", пишучи про це все, іронізує, бож канал 13-ий теж уважав, що фільм „Жнива розпачу" страждає на брак „журналістичної чесности", мовляв, „він не подає аргументів другої сторони". Таке твердження відповідальних чинників з 13-го каналу є таке ж безсоромне, — пише передовиця, — якби для „рівноваги інформацій" про жидівський голокост запросити б нотерійного Ґеббельса, щоб він теж мав змогу „опрокидувати" закиди проти нацистів у документальних фільмах про голокост жидів у Німеччині.

І тоді ще більше увипуклюється шляхетний жест Вілляма Баклі, який уступив одну годину із своєї власної синдикованої програми на цьому ж каналі, щоб всупереч усім 'аргументам' таки висвітлити „Жнива розпачу" того вечора.

Кінчається передовиця закликом: „Справжньою подякою для Вілляма Ф. Баклі і гідною шаною для мільйонів замучених жертв буде — дивитися його програму".

Коротшу статтейку пера Кей Ґарделли подав, як сказано, теж часопис „Дейлі Нюз", інформуючи в більшості про те, що мало відбуватися в середу, 24-го вересня на програмі „Файрінг лайн"; він теж складає салют українцям, називаючи їх „гордими і гідними людьми". Ця заморожуюча кров розповідь, як вона подана в чорно-білих давніх фільмових кадрах, виявляє весь жах знищення „гордих людей, які цінували національну незалежність і свободу, і за це дослівно були винищені голодом Сталіном та його армією, аж поки вони не піддалися, бо загинуло 14 мільйонів селян, що голосували проти колективізації країни, загинули з голоду, коли всі кордони України були замкнені від будь-якого ввозу харчів, а зерно було забране від людей і зсипане в місцях, до яких опухлі жертви не мали доступу".

„Програма В.Ф.Баклі, — пише Кей Ґарделла, — кинула яскраве світло на ці події: сам фільм є потрясаючий і незабутніми є страшні сцени міст, де вулиці встелені суцільно трупами жертв, дітей і дорослих".

Про фільм писав також в середу щоденник „Крищен Саєнс Монітор", як теж про цілу програму „Файрінг лайн", висловлюючись похвально про В. Баклі і д-ра Роберта Конквеста.

НТША приготовляє свої Загальні збори

Ню Йорк. — У понеділок 22-го вересня ц.р., відбулося засідання Президії Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, на якому найголовнішою точкою денного порядку була підготова до Загальних зборів, які відбудуться в суботу, 25-го жовтня ц.р.. Присутніми були: голова д-р Ярослав Падох, професори: Василь Лев, Василь Ленцик, Григор Лужницький, д-р Влас Осінчук, Леонід Рудницький, мгр Володимир Рак, ред. І. Кедрин. Протоколував директор канцелярії Микола Галів. На початку засідання присутні, на заклик головуючого д-ра Я. Падоха, вшанували пам'ять померлих недавно дійсних членів НТШ професорів Августина Волошина і Павла Юзика.

Голова інформував про різні записи жертводавців на НТША і пов'язані з деякими тими записами, в наслідок нелоклалної формальної стилізації, труднощі.. У деяких записах поставлено різні обмеження і передумови з визначенням цілей, на які записано пожертви, деякі записали не готівку, а уділи, дехто з жертводавців зголосив пожертву, але дотепер її не переслав. Обговорено кілька справ, пов'язаних з купном і ремонтом нового дому при 4-ій авеню в Ню Йорку та потребу викінчення того ремонту, як теж плян побудови на задній площі додаткової будівлі для бібліотеки.

Науковий секретар проф. Л. Рудницький інформував про плян нових книжкових видань. Останньою книжкою був двомовний твір інж. Анатоля Вовка „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства". У друку знаходиться книжка Василя Вериги „Галицька Соціялістична Радянська Республіка", у рецензії знаходиться рукопис творів колишнього прем'єра УНР Бориса Мартоса; у підготові до друку є знайдений після смерти письменника Михайла Островерхи його рукопис.

Рішено признати деякі стипендії студіюючим та перевести велику наукову конференцію разом з іншими науковими установми в Америці й Европі, присвячену 1000-ліття Хрищення України. Рішено теж присвятити окрему конференцію з нагоди 125-их роковин народження Михайла Грушевського. Обговорювано різні подробиці, пов'язані з більшою бібліотекою. Внедовзі появиться великий твір-збірник про Лемківщину під редакцією проф. Богдана Струмінського, з передмовою д-ра Я. Падоха, спільне видання з Організацією Оборони Лемківщини

Але, як уже згадано, най-

(Закінчення на стор. 4)

ДЖ. ШУЛЦ І Е. ШЕВАРДНАДЗЕ ЗНОВУ ВІДБУЛИ РОЗМОВУ

Ню Йорк. — Державний секретар З'єднаних Стейтів Америки і міністер закордонних справ Совєтського Союзу Едуард А. Шеварднадзе відбули у четвер, 25-го вересня ц.р., третю зустріч, яка тривала одну годину і 45 хвилин. Темою цієї третьої з черги зустрічі була одна й та сама справа, а саме, виніна совєтського шпигуна, колишнього працівника в генеральному секретаріяті Організації Об'єднаних Націй Ґеннадія Захарова за дисидентів і звільнення без жадних передумов американського кореспондента журналу „Ю.С Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколаса Данілова.

Після зустрічі, яка тим разом відбулася в приміщенні американської місії до ОН, Е. Шеварднадзе від'їхав лімузиною і не хорів зустрічатися з кореспондентами, а Дж. Шулц також нічого конкретного не сказав, бо, на його думку, не можна спекулювати про справи, які ще є предметом незакінчених розмов. Очевидно, офіційні представники Державного департаменту не виключають ще одної зустрічі між Шулцом і Шеварднадзе хочби тому, що у вівторок, 30-го вересня тобто вже наступного тижня, совєтський міністер виїжджає з Ню Йорку до Канади, а потім до СССР. Бернард Калб, речник Державного департаменту заявив кореспондентам, що йдеться тут не тільки про розв'язку справи Н. Данілова і Ґ. Захарова, а про справу евентуальної зустрічі на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим ще в цьому році. Така зустріч не може відбутися без розв'язки попередньої справи.

Під час пресової конференції, яка відбулася після розмови в Юнайтед Нейшен пляза готелі, Шулц натякав тільки на можливість позитивної розв'язки, але застерігався, що до вівтірка ця справа не мусить бути полагоджена, бо вона є більше скомплікована, як раніше передбачали обидві сторони. Йдеться про принципові справи ЗСА й СССР і про задержання престижу обидвох країн.

Під час четвертої розмови жадна сторона не називала прізвищ дисидентів, які мали б нібито бути звільнені за Ґ. Захарова, хоч політичні спостерігачі не виключають, що Дж. Шулц міг передати листу прізвищ совєтському міністрові Шеварднадзе, коли вони коротко розмовляли в чотири ока, тобто сам на сам. Совєтські представники натякали, що 30-го вересня є свого роду кінцевою датою до якої треба полагодити не тільки справу Данілова і Захарова, але також екзекутивне зарядження президента Р. Реґена про викинення 25 совєтських дипломатів і працівників місії до ОН.

Розглядали питання менонітів в Україні

Вінніпеґ, Ман. — Катедра й Осередок менонітських студій при Манітобському університеті запросили Катедру Українознавчих Студій при Торонтонському університеті взяти участь у конференції для вшанування 200-ліття менонітського поселення в Україні. В програмі цих святкувань відбулася під час річного з'їзду Асоціяції канадських славістів спеціяльна сесія в Манітобському університеті.

Проф. Павло П. Маґочий, керівник Катедри Українознавчих Студій, подав свої замітки до двох доповідей, а саме: „Ставлення росіян до менонітських поселенців перед 1850 роком" — доповідь професора К.А.Папмела з університету Західнього Онтаріо та „Меноніти в Україні, 1789-1943" — доповідь д-ра Ґ. К. Еппа, директора Осередку Менонітських Студій.

В своєму слові проф. П. Маґочий ще раз звернувся до менонітських науковців із закликом розглядати досвід поселення менонітів в контексті не тільки російської, але й української історії. Він звернув також увагу на проблему ізоляції менонітів та на тенденцію деяких національних груп творити свій монополь на трагічні переживання й терпіння.

Проф. Гаррі Ловен, керівник Катедри менонітських студій та предсідник сесії, підкреслив важливість зустрічей між менонітськими та українськими колегами і висловив надію, що такі наукові контакти будуть продовжуватися. Доповіді конференції та коментарі проф. Маґочого будуть опубліковані в 5-му томі „Журнала Менонітських Студій".

ОСІННІЙ ФЕСТИВАЛЬ

Ню Йорк. Організації Українського Визвольного Фронту влаштовують український осінній фестиваль, який відбудеться в днях 26-го, 27-го і 28-го вересня ц.р., тут при 8-ій вулиці між Першою і Другою авеню. Під час фестивалю будуть: мистецькі програми, різні несподіванки, виграші, смачні українські страви тощо. Вступ на фестиваль вільний.

У СВІТІ

УРЯД МАЛЯЙЗІЇ, який зумів добитися в парляменті найстрогіших законів, які денебудь існують у світі у справі наркотиків, торгівлі цим небезпечним товаром і експорті наркотиків за кордон, постановив, що від тепер він також ліквідуватиме ввесь маєток членів контрабанди наркотиками і розприділятиме його бідним. Прем'єр-міністер Малайзії Магатір Мохаммед, виступаючи з промовою на сесії Генеральної асамблеї ОН, закликав також інші країни світу боротися з наркоманією і вилучати із спільноти тих осіб, які займаються поширенням наркотиків і нищать здоров'я молоді. За торгівлю наркотиками Маляйзія карає смертю членів контрабанди, доказом чого був винесений смертний вирок для двох австралійців, яким було доказано імпорт наркотиків до тієї країни.

У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ жовтня розпічнеться дев'ята з черги рудна розмов між представниками Совєтського Союзу і Китайської Народної Республіки у справі поліпшення відносин і поширення співпраці між цими двома великими країнами. Розмови цим разом відбуватимуться в Пекіні. Співпраця між СССР і КНР погіршилася в 1960-их роках через історично-територіяльні й ідеологічні причини. Західні політичні спостеріачі заявляють, що китайські лідери з одної сторони кажуть, що готові до перговорів і до поправи співпраці з СССР, а з другої, обвинувачують Москву в усіх гріхах світу, а зокрема в окупації Афганістану, згоду на окупацію Камбоджі в'єтнамцями і за збільшення аж до півтора мільйона війська у прикордонній полосі.

ЛИВАНСЬКІ МУСУЛМАНИ-ШІЇТИ, які створили Організацію революційної справедливости, знову захопили громадянина Франції. Вони також призналися до інших терористичних актів, а також до захоплення американця Джозефа Джеймса Сісіппіо 12 днів тому. Прем'єр-міністер французького уряду Жак Шірак заявив, що його уряд співпрацюватиме з кожною державою, яка зацікавлена в поборенні міжнародного тероризму, хоч, як він заявив, з цим явищем є дуже тяжко боротися, бо, навіть у випадку атентатів в Парижі, поліції було тяжко виявити винних. Все одно він заповів відплатні акції, якщо Франція матиме докази, що терористів підтримує якась з держав.

ОФІЦІЙНІ ОСОБИ з Державного департаменту критикують Службу імігорації і натуралізації ЗСА, яка дуже повільно полагоджує справи кубинських політичних в'язнів і їхніх родин, замість використати згоду тамошнього диктатора Фіделя Кастра на виїзд в'язнів до ЗСА. Елліот Ейбрамс, асистент державного секретаря для міжамериканських справ, і деякі законодавці заявили на переслуханні, яке веде підкомісія в Палаті Репрезентантів, що цю справу розглядатиме Конґрес, якщо іміграційні чинники не зрушать її з мертвої точки.

КОРЕСПОНДЕНТИ агентства Ассошієйтед Пресс інформують, що в Мозамбіку розпочався голод. Вони думають, що якщо Мозамбік на протязі чергових трьох місяців не отримає додаткової кількости харчових продуктів то в тій країні буде голод, подібний до голоду в Етіопії. Число голодуючих в Мозамбіку подвоїлося за останнх шість місяців і це є грізна пересторога для тамошнього уряду і для світу взагалі. В 1984 році в тій країні померло з голоду понад 100,000 осіб.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ізраїля Їцак Шамір заявив в Ню Йорку кореспондентам, що його країна не має жадних плянів окупувати Ливан, чи принаймні частини його території. Як відомо, ізраїльські воєнні літаки збомбили знову палестинські позиції і бази та склади зброї на передмістях Бейруту і політичні спостерігачі зробили висновок, що Ізраїль готується до інвазії на Ливан. Крім того головне командування ізраїльської армії стягнуло більші армійські частини у прикордонну частину з Ливаном і це також стало підозрілим для спостерігачів. Міністра Шаміра підтримав в цьому сам прем'єр-міністер Шімон Перез, який також перебуває в Ню Йорку і бере участь у сесії Генеральної асамблеї ОН.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ прийняла резолюцію, в результаті якої З'єднаної Стейти Америки збагатилися ще одним крайовим символом — квітковою емблемою країни. Цією емблемою стала рожа. Сенат прийняв аналогічну резолюцію ще в минулому році. Тепер справа за підписом президента Роналда Реґена, який, як вважають, не буде виступати проти волі законодавців, і рожа займе своє місце в пантеоні американських символів поряд із зоряним прапором і орлом. Не треба думати, що це рішення прийшло легко. Суперечки про державну квітку ЗСА тягнуться ще з XIX століття. На цю ролю претендували різні зразки фльори. В Конґрес було внесено в різний час 70 законопроєктів з цього приводу. Однак перемогу все таки здобула рожа. Як заявив за кілька хвилин до голосування демократ з Ню Йорку Роберт Ґарсія, „рожу скрізь вважають символом любови, миру, дружби, відваги і відданости". Дискусія, яка відбулася перед голосуванням, була однією з найкоротших в історії. Вважають, що Президент підпише резолюцію Конґресу в саді рож Білого Дому.

У ФЕДЕРАЛЬНОМУ суді в Брукліні, Н. Й., у вівторок, 23-го вересня, о 2-ій годині по полудні повинен був початися суд над совєтським фізиком Ґеннадієм Захаровим, працівником Організації Об'єднаних Націй, якого обвинувачують у шпигунстві. Потім початок суду був перенесений на 4:30. Фоторепортери і телевізійні оператори в надії зняти цікаві і неповторні кадри, чекали появи совєтського шпигуна від першої години. Дехто навіть жартував, що Захаров давно вже в Москві. Лише о 5-ій годині стало відомо, що початок процесу переноситься на 3-го жовтня. Це викликано тим, що під час розгляду справи серед інших речових доказів вини обвинувачення хоче представити судові секретні документи, які Захаров отримав у підземці, зміст яких не підлягає розголосові. Тому суддя призначив спеціяльну комісію, яка ознайомиться протягом півтора тижня з цими документами і 3-го жовтня представить свою думку про них.

РЕЧНИК ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОЇ фльоти ЗСА заявив, що совєтський розвідчий корабель виловив в Аляскінській затоці мішок зі сміттям, що його викинули з покладу літаконосця „Констеллейшен", який знаходився тут на чолі бойової групи. Представник фльоти сказав, що замість військових секретів совєтська розвідка дістала порожні пушки від кока-колі і недоїдки харчових продуктів 5,000 членів залоги літаконосця. „Історичний" момент підняття мішка зі сміттям на поклад совєтського корабля був зфотографований з американського літака.

ЛЕРРІ СПІКС, речник Білого Дому, заявив, що президент Роналд Реґен має намір наложити вето на рішення Конґресу застосувати нові економічні санкції проти Південно-Африканської Республіки. Представники Адміністрації ЗСА намагаються тепер заручитися підтримкою необхідної кількости законодавців, щоб вето Президента могло мати законну силу. Адміністрація має намір представити на розгляд Конґресу свій список „розумних" акції, який включає призначення в ПАР амбасадора-неґра і надання 500-мільйонової допомоги державам чорної Африки, які граничать з ПАР і економічно залежать від неї. Для того, щоб вето мало законну силу, Президентові потрібна підтримка більше третини законодавців в обох палатах Конґресу.

КОЛИШНІЙ ГОЛОВНИЙ спеціяліст Департаменту оборони в справах боротьби з тероризмом Ноел Коч надіслав листа членам Конґресу, в якому він намагається доказати, що Пентаґон не готовий до переведення антитерористичних заходів. В листі Н. Коча також сказано, що боєготовність спеціяльного антитерористичного підрозділу „Дельта", на який Пентаґон покладає великі надії, не виправдала себе. Інший урядовий чинник повідомив, що в минулому на дорогу до місця терористичних нападів „Дельта" витрачала від двох до п'яти днів. Коч, за його словами, намагався протягом цілого року привернути увагу Пентаґону до цих проблем, але не добився успіху і тому вирішив звернутися до членів Конґресу.

ФРАНЦІЯ ГОТОВА ДО ВІЙНИ З ТЕРОРИСТАМИ

Париж. — У двох останніх виступах на телевізії прем'єр-міністер Жак Шірак підтвердив, що французький уряд не має наміру піддаватися шантажові зі сторони терористів і буде боротися з ними всіма засобами, не виключаючи застосування військової сили.

Деякі газети повідомляють, що Франція готується нанести бомбовий удар на бази терористів в Ливані у відповідь на серію вибухів, що потрясли Париж, і на вбивство в Бейруті французького військового аташе Крістіяна Гутьєра.

Покликуючись на дипломатичні джерела, близькосхідній репортер газети „Ню Йорк Пост" Урі Дан пише, що удар на північноливанське місто Кубаят нанесуть винищувачі-бомбардувальники з літаконосця „Клемансо", який вже залишив військово-морську базу в Тульоні і пливе в район східньої частини Середземного моря.

Кубаят є базою марксистської маронітської терористичної організації, очолюваної Жоржом Абдалльою, який перебуває тепер у французькій в'язниці. Його підозрівають у вбивстві ізраїльського дипломата і американського аташе.

Свідки вибуху в паризькій крамниці тверлять, що бачили на місці злочину людину, чиї прикмети співпадають з фотографією одного з молодших братів Абдаллі.

Два брати Абдаллі в інтерв'ю з репортерами заперечували свою участь в терористичній діяльности і навіть заявили, що готові стати перед французьким правосуддям і доказати свою невинність.

Речник паризьких слідчих органів назвав цю заяву чисто пропаґандивною. „Якщо вони дійсно готові приїхати у Францію, ми їх з нетерпінням чекаємо", заявив він.

З'єднані Стейти Америки і родина вбитого американського аташе полковника Чарлза Рея звернулася до французьких судових органів з просьбою переглянути справу і притягнути Абдаллю до відповідальности за вбивство. Тепер Абдалля відбуває чотирирічний термін ув'язнення лише за використання фальшивих документів і незаконне зберігання зброї.

УНДім в Брукліні відзначить свій ювілей

Бруклин, Н. Й. — Український Народний Дім в Брукліні відзначить свій Золотий ювілей в неділю, 12-го жовтня ц.р., багатьма релігійними і розваговими програмами.

Ювілей пічнеться Службою Божою о год. 11-ій рано в церкві св. Духа при 152 північ і 5-ій вулиці яка буде правитись на інтенцію усіх парохіян, живих і тих, що відійшли у вічність.

Після Богослужби о год. 1-ій по полудні розпічнеться ювілейний бенкет з відповідною діловою і мистецькою програмою у приміщенні шкільної авдиторії св. Духа, а потім забава, до якої приграватиме оркестра „Мрія".

Вступ на бенкет і забаву 25 дол. від особи; 45 долярів від подружжя; діти від шести років — 5 долярів.

Головою Ювілейного комітету є Іван Подусовський, а головою УНДому, Микола Кунька.

В. Костів програв у передвиборах на Фльориді

Маямі, Фла. — Володимир Костів, 39-літній український підприємець, програв у передвиборах Республіканської партії на становище конґресмена, що відбулись 2-го вересня ц.р.

Підрахунки голосів виявили, що Мері Коллінс здобула біля 65 відсотків голосів, а М. Костів 35 відсотків у 16-му дистрикті Фльориди.

Одною з причин поразки українсько-американського кандидата була відносно мала участь виборців у голосування.

Податковий закон перейшов у Палаті Репрезентантів

Вашінгтон. — Нова податкова система в ЗСА, що її запропонував президент Роналд Реґен знайшла дуже позитивний відгук в обох законодавчих палатах і в четвер, 25-го вересня, Палата Репрезентантів схвалила проєкт нового закону 292 голосами проти 132. В найближчих днях проєкт нової податкової системи, яка зменшує оподаткування пересічного громадянина, зате накладає вищі обов'язки на корпорації та великі підприємства, буде під розглядом Сенату. Сподіються, що Сенат схвалить в слід за Палатою Репрезентантів цю зміну тому, що вона має підтримку обох політичних партій.

Нова податкова система допоможе зокрема незаможним людям, які досі не були в спроможності платити існуючі податки. Тому цей закон про зміну податкової системи уважають найсильнішим від років почином для зменшення убогости в ЗСА.

Біля 80 відсотків мешканців ЗСА будуть в майбутньому платити менші податки, як вони їх платили досі. Зате ряд можливостей відрахування певних приходів від податків і звільнення від них для певних цілей тепер вже не будуть можливі.

Проєкт нової системи, який представив член Палати Репрезентантів Ден Ростенковскі, голова Комісії способів і засобів, має своїх противників серед членів обидвох палат. Ще в грудні минулого року проєкт майже перепав у Палаті Репрезентантів і у Фінансовій комісії в Сенаті у весняних місяцях. Велику кількість голосів за проєктом, тепер у голосуванні в Палаті Репрезентантів пояснюють тим, що внедовзі відбуватимуться вибори і члени Палати Репрезентантів потребують прихильних їм голосів виборців.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Корупція у поліції

Одною з найпоганіших рис людської вдачі є жадоба гроша. Щоби здобути гроші льояльний супроти законів громадянин стає шпигуном у користь ворога. Щоби дістати гроші із спадщини чоловік або жінка наймають платного вбивника. Жадоба грошей штовхає людину до затрати почуття гідности і чесности. Люди, опановані жадобою гроша здібні на найбільш огидне діло. На цю тему появилися навіть різні анекдоти, як ось, наприклад, що мама повчала доню: „Ти не дивися, чи він гарний, чи поганий, аби був багатий''. Спорідненою із жадобою гроша є скупість. Моліер увіковічнив скупаря у своєму „Скупарі", Шекспір створив ославленого Шейлока у „Венецькому купці''. Скупар бачить найбільшу приємність, коли може підраховувати свій маєток — скільки він має готівки, скільки є на банкових книжечках, скільки на уділах різних промислових корпорацій. Але скільки то прикладів кожний з нас може навести, дивлючись на власну рідню і на власне оточення, що найбільші багатирі бувають нещасливими. Колись, в епосі античного світу, небіщикові вкладали в Греції до домовини стільки-то драхм, щоби заплатив ними Харонові, який має перевести його через річку Стикс на другий берег, де починається тамтой світ. Тепер немає вже Харона, грецька драхма маловартісна валюта, аскромний похорон в Америці коштує найменше 2 до 3,000 долярів і доходить до чотирициферної суми в залежності від матеріялу на домовину і місця на цвинтарі, не кажучи вже про пам'ятник...

Жадоба гроша огортає осіб з усіх верств і всіх професій. Мати тепер в Америці діло з лікарями і адвокатами — не ображаючи нікого з отих професій — це інколи руїна пацієнта чи клієнта. Англійська комерційна приповідка дораджує: „Одно яблуко денно — і не потребуєш лікаря''. У поліційних і судових хроніках записані випадки, коли засуджували адвоката за спроневірення депозиту свого клієнта чи засуджували лікаря, що — за висловом українського простолюддя — зробив собі з пацієнта „дійну корову", — правда, це випадки нечисленні і вийняткові.

До нечисленних і вийняткових випадків треба зарахувати і той скандал, який обурив публічну опінію, коли кілька днів тому викинули з поліції тільки з одної поліційної станиці в Ню Йорку 13 осіб, між ними одного сержанта і одну жінку, колишню вчительку. Викинули їх з припиненням платні аж до судової розправи над ними, бо брали хабари від продавців наркотиків. Виявилася та скандальна афера тоді, коли в ході поліційного слідства один гуртовий продавець наркотиків, обороняючи себе покликався на такого поліціянта, який за такий-то, зрештою невеликий гріш, не арештував його і дозволив далі вести свою злочинну торгівлю. Тоді створили цілу окрему групу відомих із чеснот поліціянтів, які носили при собі записні апаратики і записували розмови своїх товаришів. Така процедура тривала багато місяців, поки створено собі цілий образ. Це не була зорганізована поліційна банда, кожний діяв на власну руку, але одні про одних знали і навіть інколи порозумівались поліційним бездротним телефоном.

У Ню Йорку взагалі виявлено протягом останнього року цілу низку скандалів. Найбільшим із них був скандал із великим грошовим злодійством на шкоду міста, коли головним винуватцем був сам „комішинер" для платних міських паркувальних місць. Він покінчив самогубством, але його спільників судять тепер перед судом присяжних. Цікаво, що хоча всіх отих обманців призначив був посадник міста Ню Йорку Едвард Кач, його популярність не потерпіла на цьому, бо навіть його вороги признають, що особисто він чесний і не міг передбачити, що його кандидат на високу посаду у міському апараті виявиться шахраєм, бо опанований жадобою гроша.

Можна сумніватися, чи виявлення тих скандалів переконає людей, закоханих у грошах, що гріш не дає щастя людині і що людина не забере з собою до домовини банкової книжечки. Бо жадоба гроша — це наліг. Це своєрідна хвороба, хвороба невилікувальна. Подай Господе, щоби хворих цією хворобою було якнайменше.

Михайло Ільків

ЕКОНОМІЧНЕ КОЛИВАННЯ ЗСА

Спричинене зменшеними грошовими інвестиціями, торговельним дефіцитом та інвентурними резервами економічне коливання закінчилося, згідно зі статистичними даними. Після дворічного повільного росту продукційні показники ЗСА почали зростати. Гуртова продукція країни може навіть осягнути чотири відсотки в річному показникові. Загальне виробництво може подвоїтися в порівнянні до продукції, що зростала тільки до двох відсотків у минулих роках. З цього можна зробити висновок, що дефляція, себто нижчі ціни належать до історії, а її функції перебирає інфляція. Отже, в такому разі підвищення цін на промислові вироби була б спричинена господарським підліпшенням ЗСА.

Ці зміни господарського поліпшення, статистично удокументовані, і є надруковані в економічних публікаціях. Сьогодні можемо тільки потвердити що інвентурні резерви були частинною причиною сповільненого росту продукції у минулих двох роках. Отже, інвентура зменшилася, продажа товарів в останньому часі була значно більшою як попередньо, при чому продукційність збільшується. Вкінці, дуже незначний зменшений торговельний дефіцит потверджує, що було більше товару продано-зробленого в ЗСА, як за кордоном. Ще інші стимулюючі господарські чинності були такі: зниження вартости доляра біля 30 відсотків, це стимулювало міжнародну торгівлю і піднесло промисловий добуток ЗСА. Задовільнююча кількість грошей в обороті причинилася до зниження відсоткової стопи, що збільшило кредити. Пропорційно до числа працюючих — безробіття невелике. Вартість цінних паперів на біржах зросла понад 30 відсотків, це також причинилося до збільшення показників гуртової продукції країни. І вкінці не можна оминути цього, що велика знижка ціни на нафту збільшила капіталовклад у інші господарські ділянки.

Не зважаючи на кілька додатніх ознак в економіці, деякі знавці тих справ висувають песимістичні думки, передбачаючи рецесію. Певно, що надмірна статистика останніми часами може такі погляди оправдувати. Це тільки підкреслює велику чуйність в економічному розвитку, головно в сучасності. Але крім від'ємної статистики були також додатні статистичні дані, деякі видні, інші непомітні. Найбільш видними були цифри в будівельній промисловості. Це сталося завдяки збільшенню особистих приходів працюючих, приблизно сталих цін на мешканеві доми, а головно завдяки низькій відсотковій стопі від позичок. Опираючись на статистиці, то в березні-квітні продано 878,000 мешканевих домів. Із будовою домів збільшилася також пов'язана промисловість, як, наприклад: даховий матеріял, скло, дерев'яний матеріял, гіпс та інші. Доми також запотребовують немало внутрішнього устаткування, кухонки, холодільники, меблі та інше. Ці сектори промисловости будуть зростати і в майбутньому. Передбачається також це, що видатки робітників не будуть зменшуватися. Статистика потверджує, що деталічна продаж, сектор меблів, та інше конечне устаткування знаходить задовільні ринки збуту.

Деталічна продаж була досить добра із-за її стійких цін, а на деякі сорти товару були навіть нижчі ціни. Отже видатки населення не зменшувалися і це був додатній фактор в економічному поступі. Якщо б згадати дефіцит у торговельному балянсі, то він почав зменшуватися, а це збільшує гуртову продукцію. Експорт збільшився на біля п'ять відсотків, тоді коли імпорт зменшився на чотири і піввідсотка. Це і причинилося до зросту продукції взагалі, після майже дворічного коливання. Мабуть, не буде помилкою сказати, що дефляція уже скінчилася, а попередню знижку цін спричинило також зниження ціни на нафту. Одначе ціни на товари першої потреби почали зростати, за тим можуть слідувати інші сектори. Кажучи коротко — інфляція може оживитися. У минулих роках інфляцію стримало зменшення друку грошей в обороті. Але, тут одно є певне, що в плянуванні народного господарства країни немає місця для інфляції, а це справа, за розвитком якої варта слідкувати.

Із спостережень економічного розвитку країни немає найменших ознак, що відсоткова стопа буде збільшуватися в короткому часі. Збільшення активности в промисловості і комерційному секторі та запотребування грошей на інвестиції в поширення промисловости можуть причинитися до піднесення відсотків на позички. Велика кількість грошей в обороті, та зріст інфляції можуть оправдати збільшення відсотків. Центральний банк може змінити свою фінансову політику і своїм рішенням піднести відсотки, хоч це дуже неправдоподібне. В сьогоднішній господарській ситуації Центральний банк веде невтральну фінансову політику, то значить, що ані не підносить, ані не знижує відсотків. Високі відсотки не є добрі, і небезпечні для здорової економіки.

Маючи на увазі те, що виробництво ЗСА піднесеться, і дивлячись на низьку інфляцію та невелике безробіття, Центральний банк веде політику балянсування економічних справ країни. Зменшення федерального дефіцитного бюджету було б помітним і побажаним.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про загублену безжурність

У нас Париж завжди був зв'язаний у споминах і думках із легким настроєм, типічними французькими пісеньками при супроводі ручної гармонії і видом Сени, на якій спокійно пливуть прогулькові кораблі.

— Ви таки вибираєтеся цього року до Парижу і не боїтеся бомб та стрілянини? — Було постійне питання у всі хзнайомих.

Показалося, однак, що таки „наш" Париж якось від останнього року змінився і десь поміж одною а другою терористичною акцією загубився питоменний йому настрій безжурности. Хоча публіки ні трохи не меншає на вулицях чи у підземках і з початком шкільного року щоденно заповняються вщерть великі крамниці з одягом — у повітрі відчувається якусь невловиму напругу, осторожність, постійне вичікування несподіваного.

Коли на славному бульварі Ст. Мішель біжить поміж пішоходами молода студентка вже її на вздогін, не чуєте, як це було раніше, веселих вигуків прохожих мужчин, а люди затримуються і неспокійно оглядаються на всі сторони.

Коли ідемо чарівним мостом Понт Неуф, нагло поліцист каже нам усім перейти на другу сторону і ось вже над'їжджає з голосним паризьким трубінням поліційне авто, з якого висипуються численні „сторожі порядку" в гранатових одностроях. Причиною всього, залишений білий наплечник на зовнішньому поруччі моста. Люди повагом і без звичайної цікавости приглядаються з безпечної віддалі праці протибомбової служби, що старається забрати наплечник.

На станціях підземки без слова протесту відомі зі свого темпераменту парижани дають поліцистам до перегляду свій багаж. Бож при кінці минулого тижня найдено у підземці торбу з вибуховим матеріялом, який тільки завдяки притомности ума одного з пасажирів не спричинив масакри 1,500 осіб.

Вчора, однак, атентат у поштовому уряді у ратуші міста удався і, як звичайно, у таких випадках згинули зовсім припадкові люди.

Посадник міста Ширак у своєму слові до парижан сказав ясно і без зайвих прикрас „Ce la guerre" — це війна — війна цілого населення з арабськими терористами, які заповіли постійні атаки аж до звільнення одного зі своїх провідників Ібрагіма Абдалла, якому за ряд політичних убивств (м. і. також американського дипломата) присудили аж... чотири роки тюрми! А втім місто так переповнене різними кольоровими чужинцями, що причин до терору може бути багато.

Як отже можна залишитися безжурним, коли кожному грозить підступне убивство, як невідомо, де і коли прийде небезпека і чи вона чигає на розі вулиці, в підземці чи у поштовому уряді? І саме на цих звичайно безпечних місцях парижани загубили питому їм безжурність, а їхній вигляд нагадує тепер картини із фільмів Другої світової війни, коли Париж окупували німецькі війська. Тоді, однак, ворога можна було розпізнати по уніформі та мові, сьогодні ворогом може бути кожний прохожий із оливковим кольором шкіри, а таких у Парижі — пребагато. Тож парижани зрезиґновано піддаються своїй долі — бо якось треба їздити підземною залізницею, треба ходити до крамниць, на пошту і треба жити щоденним життям. Але у цьому житті поменшали радість, безжурність і романтичні настрої, а з цим змінилося обличчя Парижу.

Тільки осіннє сонце над Сеною і характеристична паризька мрячка, , що залягає у ранніх годинах, залишилися такі, як колись.

О—КА

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Конґо Антоні Ндінґа-Оба вибачився перед Ізраїлем за те, що він під час виголошування ним промови на сесії Генеральної асамблеї в Ню Йорку минулого тижня, порівнював Ізраїль з гітлерівською Німеччиною. Ндінґа-Оба заявив, що тільки дві країни залишилися на світі, які сьогодні можна порівнювати до фашистської Німеччини, а це Південно-Африканська Республіка та Ізраїль. Ізраїль не вдержує дипломатичних зв'язків з Конґо, тому запротестував через анбасадора ЗСА до ОН Вернона Волтерса, який опісля передав протест делеґації Конґо. Коли міністрові сказали, що президентові Р. Реґенові не буде вигідно зустрітись з президентом Конґо, як він приїде до ЗСА в жовтні, якщо конфлікт не буде полагоджений, міністер Ндінґа-Оба прилюдно перепросив Ізраїль.

ПРЕЗИДЕНТ ФІЛІППІН Коразон Акіно закінчила свою успішну поїздку до З'єднаних Стейтів Америки і на сесію Генеральної асамблеї ОН та повернулася до Манілі. Між тими, які вітали К. Акіно на летовищі в Манілі був також віцепрезидент Сальвадор Лорель, міністер оборони ген. Хуан Понсе Енріле і ген. Фідель Рамоз, шеф генерального штабу армії. „Моя поїздка до ЗСА перевищила всю мою уяву", — заявила задоволена Акіно, яка повернулася на батьківщину із збільшеними надіями на поправу економіки Філіппін і на збільшену допомогу ЗСА й інших країн світу.

Василь Сокіл

ЧИ НЕ МАРНІ ЗНОВУ СПОДІВАННЯ?

II.

Було чимало виступів на 9-му з'їзді письменників, стурбованих долею української культури. Проте як і на давньоминулому 6-му з'їзді, і тепер промовці обмежувалися констатацією ганебно приниженого становища мови.

„Серед питань, яких торкатиметься з'їзд, — сказав Олесь Гончар, — очевидно, буде й таке: наше мовне середовище, в якому живе і твориться література".

Зверніть увагу, як обережно промовець „торкається" кардинального питання. І далі в тому ж дусі веде мову: „Мова — душа кожної національної культури, наснажливе й нічим незамінне джерело її розвитку, і кому вже як, а письменникам, — та й хіба тільки нам, уболівати за це?"

Невже порятунок у катастрофічній ситуації лише в „уболіванні за це"?

Невже вигуками: „шануймо, зберігаймо, розвиваймо, звеличуймо, утверджуймо нашу рідну мову" можна змінити згубну політику руйнування її?

Кому, власне кажучи, адресується таке прохання та благання? Кого переконують шанувати, розвивати та звеличувати українську мову? Може, отого читача, який не читає української книжки? А він скаже: „мені партія декретом Хрущова вказала, щоб я вибрав, якою мовою дітей своїх учити. Самі знаєте, якою. По-руски воно какось льогше..."

Чи може цей заклик звернений до тих, хто спричинив цю біду?

Не почувають вони його, не побажають визнати свого злочину.

Хто не поставив питання руба: українська мова повинна стати державною мовою, — від дитячого садка до урядових установ.

Ніхто не насмілився без жадних натяків заявити:

„Дотримуючись статуту Об'єднаних Націй, рівноправним серед інших держав, членом якої ми є, домагаємося, щоб наш суверенітет підтверджений був міжнародніми законами вільного розвитку нації і їх державного устрою, внутрішнього врядування мовою народу, самостійного зв'язку з навколишнім світом і визнання української мови рівноправною з іншими мовами в міжнародніх стосунках".

А практично, мабуть, слід негайно починати в Україні ще одну українізацію.

Тільки чи з'явиться новий Микола Скрипник?

Історія, на жаль, не повторяється в кращих прикладах...

Не варто переоцінювати значення гучних інакодумаючих виступів на недавньому з'їзді, хоча дехто, можна визнати, досить ясно висловлювався. А дехто сказав — нашим і вашим. Назагал сам факт „заторкування болючого питання" є позитивним явищем. Але хто почує ці вельми обережні і неконкретно висловлені скарги? Хто належно прислухається до них і в державному маштабі почне запроваджувати реформи в мовній політиці?

Знову ж таки пригадується, чим закінчилися подібні виступи делеґатів на позапозаминулому 6-му з'їзді. Задоволені сміливістю промовці роз'їхалися по домах з Києва. А ті, що сиділи за столом президії з'їзду на чільних партійних місцях, уважно й пильно занотовували виступи сміливців. Серед цих „відважних", як відомо, був і Петро Шелест, тодішній перший секретар ЦК партії.

Де ти, Петре, тепер? Озовися! Плаче твоя Наталка Полтавка...

А чим ознаменується наступний, 1972 рік? Черговим розгромом інакодумних діячів української культури, які вимовили точнісінько те саме, що сьогодні повторили Гончар, Загребельний, Драч, Яворівський та чимало інших.

Жахлива напрошується аналогія...

Скільки років від того сміливого з'їзду триває знущання з інакодумців? Скільки насмерть замучених в тюрмах і „психушках" за вільно вимовлене слово?

Чому ж на недавньому з'їзді не пролунало жодного слова про реабілітацію закатованих та про повернення до творчого життя довгорічних засланців? Адже їх піддають тортурам виключно за те, що вони патріоти свого народу, у свій час підняли голос правди і не перестають волати на весь світ про катастрофічну загрозу самому існуванню мови, літератури, цілої культури української нації!

Чи, не дай Боже, нинішні „протестанти і скаржники" незабаром самі опиняться в одному таборі з суворо покараними інакодумцями?

• • •

Чим же все таки закінчилися письменницькі з'їзди, — український і всесоюзний? Змінами у керівництві. Прийшли нові, молодші люди. Дай Боже, щоб вони виявилися такими ж відважними, як ті промовці. Не хотілося б нагадувати що в совєтській практиці від переміни місць сума не зміняється. Але не випадково в резолюціях немає конкретних вказівок ба навіть рекомендацій новообраним ке-

(Закінчення на стор. 3)

Володимира Демус

ПРО МИСТЕЦЬКЕ СЛОВО

II.

Покличуся ще на наших західних сусідів-поляків. Вони теж болію́ть над подібним явищем у їхній літературі. В згаданій вище статті „Битися чи ні", яка є властиво критикою іншої статті Томаша Любєнського на подібну тему („Bić sie czy nie bić? O. Polskich Powstaniach Wydawnictwo Literackie, Krakow, 1978), автор твердить, що після розбору Польщі та повстань „...єдиним реальним урядом став уряд душ, який перейшов в руки поетів та мислителів, під яких неформальним урядом ми перетривали час розборів. Під їх „пануванням" ми почали жити під впливом нашої романтичної поезії і під знаком програми незгоди з програмою. (...). У тому часі ми набралися комплексу вищости, питоменного слабим і переможеним, як теж почали терпіти на наше „народницьке перечулення" ..... Знову ж чеський письменник Алойс Їрасек своїми новелями старався збудити свій народ зі сну інертности під час австро-угорського панування та виробити національну свідомість. („Maloměstske Historie", „Stare Pověsti Ceske").

У нашій історії подібне явище. Письменники й поети дуже часто ставали „державними мужами" й під їх „урядом" ми також перетривали століття неволі. Шевченкові завдячуємо пробудження зі сну нашого українського народу. „На сторожі поставлю слово", — казав він. Треба признати, що це явище в українській та й в інших літературах, хоча з мистецького боку підпадає критиці з історичного боку мало поважні й позитивні наслідки. Хто знає, чи без Шевченка та інших у нас коли збудилось би почуття вищости й віри в себе.

Так, але що за іронія. На сторожі політичних позицій Шевченко поставив мистецьке слово. І тут стає дійсна дилема: як ці два різні поняття розділити? Іншими словами, як розділити виховне слово від мистецького? Як звільнити мистецьке слово від „служіння" та плекати мистецтво для мистецтва, або, як каже Григорій Костюк в одній статті, — мистецтво для краси. „Мистець служить тільки красі, — каже він, — нічого іншого для нього не існує. Ні суспільства, ні, навіть, родини". (Г.К. „Вперше на нашому континенті", „Свобода", ч. 263, 1980). Нюйоркська група вже від самого початку свого існування відмовилась від служіння суспільству. Про поетів цієї Групи Б. Бойчук у статті „Декілька думок про Нюйоркську Групу" („Сучасність", ч. 1, 1979 р.) пише: „Всі згадані поети категорично відмовилися від концепції „служіння народові". Італійський поет Монтале, лавреат нагороди Нобеля, при відборі нагороди заявив, що „My poetry should not be understood as a message..." (Encyclopedia Britannica, Book of the Year 1976, p.61). Російські поети початку XX століття стреміли до т.зв. „акмеїзму", яким старалися додержуватися власне цієї ідеї „мистецтво для мистецтва", та большевицька влада засудила це як „буржуазний" напрямок.

В Україні сьогодні цей напрямок підлягає цьому самому осудові. Але ми є у вільному світі. І під кінець XX століття найвищий час, щоб стати в обороні мистецького слова та поставити лінію між ним і „ужитковим". З однієї сторони, ми свідомі, що цей стан використовування літератури, як засобу має свою виправдану рацію — це вислід нашої реальности. Наша дійсність створила мистців слова свідомими або й несвідомими невільниками ідеї. Чи це значило б, що їм треба заборонити писати про Україну? Вони ж не творять під диктатом. В них перш за все українське серце, пишуть про те, що безпосередньо переживають, над чим болію́ть. Але, коли письменник чи поет підпорядковує свої здібності почуттям свідомості обов'язку, диктованій розумом, із завданням месіянізму, переповненим виховними, патріотичними гаслами, бойовими кличами чи моральними поученнями, тоді таке писання уподібнюється до пропаґандивного служіння якійсь наміченій автором ідеї. Чи не краще залишити це публіцистиці та журналістиці, промовцям на імпрезах та маніфестаціях, статтям у пресі, виховним організаціям і молоді, врешті учителям у школах. Такі тенденційні, літературні твори стають лиш засобом для згаданих цілей.

Подібне явище тенденційної творчости відноситься також до літератури, яка словами критиків, „віддзеркалює добу", дійсність життя в Україні і на еміґрації, сучасну і минулу. Це передовсім повісті, романи, новелі, спогади. В деяких це лише сухе переповідання подій, без якихось глибших внутрішніх переживань персонажів, часом аж надто відчувається мету автора: переповісти події. Головні особи, це лише „знаряддя", засіб. Головно на еміґрації наша література переповнена такими творами. І мимоволі насувається питання: як довго ми будемо про одне і те саме писати й читати? Чому стоїмо на місці? Чи не краще віддати ці теми мемуаристиці та документальним архівам?

Пригляньмося до творів світової літератури від Гомера, Данте, Сервантеса, Шекспіра до сучасних лавреатів нагороди Нобеля, Солженіцина, Беллова, Алейхандре, Монтам'є, Елитіс, та багато інших. На них звернув світ увагу, їх найбільше перекладають на інші мови. Їх головною темою є людина. Не писали вони з якоюсь медитацією і, якщо насвітлювали вони ідеї, то були вони загальнолюдські, універсальні, з-під їх пера виринали всесвітня людина. Звичайно, були відхилення, і у світовій літературі. Щоб побачити, які від'ємні наслідки мало таке тенденційне наставлення, варто б знову подати кілька прикладів. Пригляньмося ще раз Заходові. В Німеччині доби Гогенцолернів другої половини XIX століття державні мужі (за ідеєю Ніцше) так захопилися поняттям великости, що з метою виховати нову ґенерацію підпорядкували собі літературу, шкільництво, пресу, церкву. Знаємо, як сумно це закінчилося Гітлеровим Übermensch-ом. Англійський казкар і поет Р. Кіплінґ намагався знову ж виховати іншу людину — „англосакса". А наші північні сусіди, росіяни мали Ф. Достоєвського, який захоплювався ідеями месіянізму російського народу, російським слов'янізмом та ідеєю „Третього Риму" (наприклад, роман „Бесы" й „Дневник писателя"). Він був вихованком російської людини, згадати б лише Шафаревіча й Солженіцина, співавторів збірника „Из-под глыб", в якому продовжують недвозначно ідеї Достоєвського й критику „гнилого Заходу".

Хочеться при цій нагоді згадати хоч би на марґінесі про

(Закінчення на стор. 4)

„Українська жінка у двох світах"

У жовтні 1982 року відбулася на Союзівці конференція „Українська жінка у двох світах", в якій взяли участь приблизно 600 жінок. Переважаючий відгук учасниць конференції був дуже позитивний. На підставі запитників, розданих на закінчення окремих панелів та всієї конференції, виявилося, що 98 відсотків учасниць були задоволені конференцією, а деякі навіть твердили, що їхні сподівання були перевищені. 97 відсотків заявили, що в майбутньому вони б мали охоту взяти участь в подібних конференціях.

Союз Українок Америки, реагуючи на цей відгук, вдруге спонзорує конференцію, яка відбудеться від 4-го до 5-го жовтня 1986 року в Принстоні, Ню Джерзі.

Конференція 1982 року була унікальною нагодою жінкам українського походження поділитися думками та ідеями й таким чином ліпше запізнатися. Це була позитивна спроба взятися за деякі складні справи, які стоять перед нами, українськими жінками, та перед українською спільнотою. Під час конференції були виявлені наші загальні зацікавлення та спільні турботи. Але в цих дискусіях були порушені переважно спірні питання, на які важко було знайти відповідні розв'язки. Це цілком зрозуміло, бож не можна сподіватися вирішити всі складні проблеми за пару днів.

Головна Управа СУА довірила організувати цю конференцію 1986 року комітетові молодих жінок, до складу якого входять і нечленки СУА. Завдяки тому, що до комітету входять жінки різних кваліфікацій та поглядів, він віддзеркалює цілість нашої спільноти. Головою комітету є Надія Нинка, заступницею — Зеня Брожина, яка рівночасно очолює Програмову підкомісію. Впродовж останніх кількох місяців З. Брожина та члени підкомісії Дора Горбачевська, Ока Грицак, Ніля Павляк і Тетяна Рожко працюють, щоб устійнити теми панелів, підшукати відповідних осіб для участи в них, модераторів та керівників семінарів.

Програмовий комітет, плянуючи проведення дискусії панелістів, вирішив поділити чисельні теми, які цікавлять жінок, на чотири загальні групи: родина, громада, заробіткова праця та особисті зацікавлення. Всі панелі й семінарі підлягатимуть цим категоріям.

У категорії „Родина" відбудуться такі панелі: „Ми і наші діти", на якому будуть обговорені теми опіки над дітьми передшкільного віку, розвитку мови, виховання дітей самітніми батьками, проблеми підлітків — зокрема, надуживання алькоголю і наркотиків та випадки самогубства; „Ми і наші батьки" обіймає такі питання, як опіка над старшого віку батьками, старечі доми замість домашньої опіки, зміни в етнічних кварталах та їхній вплив на наших старших людей, соціяльне забезпечення для українців у старшому віці тощо; на панелі „Молодше покоління" студенти університетського віку передискутують питання двомовности та загальні справи щодо двокультурности.

Наступні панелі запляновані в категорії „Громада": „Жінка на політичній арені" — мова йтиме про політичну свідомість жінок та як впливати на американські законодавчі установи, праця українців проти знеславлення українського імени і т.д.; на тему „Українці чи американці — хто ми?" — представники різних українських еміґрацій та їхні нащадки говоритимуть про їхній вклад в українське суспільство, про труднощі й незадоволення; на панелі „Наша громада і поза нею" учасниці висловлять свої погляди на діяльність української громади в ЗСА; крім того, одиниці, які не включаються до організованої української громади, висловлять свої спостереження.

„Особисті зацікавлення": в цій категорії будуть представлені такі справи, як „Напруження у щоденному житті" — чи може це бути корисним, чи нищівним? „Відчуження, розвід і вдівство": юридичні наслідки розводу, потреба ділової підтримки. На тему „Фінансова господарка" подаватимуться фінансові поради, наприклад, про дрібні інвестиції, позички, здобуття кредиту тощо.

У категорії „Жінка у заробітковому світі" відбудеться один панель і два семінарі. В панелі продискутується, як представляти себе під час інтерв'ю на посаду, як влаштуватися на працю, заробіткова праця в українських установах та плянування кар'єри. Завдання семінару „Писання резюме" полягатиме в тому, щоб подати засади, яких треба дотримуватися при готуванні резюме. А семінар „Позитивний самообраз" продискутує почуття меншевартости жінки і його вплив на осяги не лише у заробітковому світі, але й в особистому житті.

Вищеподані панелі й семінарі відбудуться в суботу і неділю, 4-го і 5-го жовтня. Додатково ще запляновані два семінарі в п'ятницю, 3-го жовтня, перед самою конференцією, які підлягатимуть окремій реєстрації. Запрошується всіх на ці два семінарі, хоч їх тема є радше організаційна, а саме: „Успішні загально-зовнішні зв'язки" та „Способи збирання фондів для організацій".

Конференція відбудеться в Рамада Готелі у Принстоні. Замовляти кімнати можна в адміністрації готелю, телефонуючи на число (609) 452-2400.

Організаційний комітет конференції запрошує громаду так само прибути на бенкет, який відбудеться о год. 8-ій вечора в суботу 4-го жовтня, у приміщенні Рамада Готелі у Принстоні. Під час бенкету будуть доповідати: д-р Вілліям Кортні, консул ЗСА до Києва, конгресмен Джеймс Кортер, Пол Ґобел від Державного департаменту ЗСА та д-р Джеймс Мейс. Ціна квитка на бенкет є 25 дол. За докладнішими інформаціями слід звертатися телефонічно до Лесі Качмар (201) 226-0293 або Наді Нинки (201) 297-7053.

Конференція „Українська жінка у двох світах — 1986" заповідається цікаво для тих, які візьмуть в ній активну участь. Це єдина конференція того роду, де всі жінки, чи належать до якоїсь організації чи ні, можуть самі включатися в дискусії без посередництва делегатів або представників. Скористаймо з цієї нагоди!

Надія Нинка

Чи не марні...

(Закінчення зі стор. 2)

рівникам письменницької спілки втілювати в життя все те нове і кардинально важливе для справжніх реформ, що людина в залі засідань з'їзду. Натомість офіційно з року в рік повторюється, що нічого лихого не сталося і все буде так, як досі було. Читаємо з резолюції:

„...з'їзд ухвалив — схвалити діяльність спілки письменників СССР за відчитний період. Визнати роботу правління задовільною. Новому управлінню зосередити головну увагу на практичній реалізації положень і висновків 27-го з'їзду КПСС про відповідальну ролю літератури й мистецтва по прискоренню соціяльно-економічного розвитку, боротьбі за моральне здоров'я суспільства..."

Спілка письменників навіть у своїй діяльності не володіє повним правом вирішального голосу. Навіть до її дорадчого голосу вище партійне і державне керівництво не прислухається. Спілка має єдине право: вірно і неухильно виконувати вказівки партії, служити їй надійною і слухняною помішницею. Нема жодного сумніву, що як і раніш, уся діяльність спілки реґулюватиметься партією, а не новообраним правлінням.

Невдовзі після закінчення з'їзду по всіх обласних організаціях відбулися партійні збори. „Літературна Україна" подала досить великий за розміром (майже на дві сторінки дрібним шрифтом) відчит про такі збори київської організації. Читаємо напочатку:

„Всім ходом своєї роботи і прийнятих рішень червневий пленум ЦК КПРС, підсумувавши наслідки діяльности після 27-го партійного з'їзду, рішуче підтвердив, що стратегічний курс нашої партії на прискорення прогресу, на докорінну перебудову в нинішній переломний історичний момент — єдино правильний процес, націлений на майбутнє..."

Переломний історичний момент... Докорінна перебудова... Прискорення процесу...

Слова, слова, — як полова. Не один раз повторювані загальники. Дижурні заклики. Читаєш цей відчит у „Літературній газеті", — і не вловиш жодного живого слова!

„Кардинальна перебудова всієї діяльности письменницької організації... Перебудувати працю правління, творчих об'єднань, видавництв і т. п. Перебудувати мислення, все життя і себе самого... Але як? Безумовно, керуючись історичними рішеннями 27-го з'їзду КПСС. Безумовно, — в атмосфері діловитости, відвертости, гласности, самовимогливости, критики і самокритики, динамічно, націлено на майбутнє.

Які ж конкретно завдання поставлено перед організацією? „Звертатися до життєвих проблем, показуючи їх випукло і різноманітно, але... (Тут лунає суворе застереження: не дуже вгрузати в проблеми) ...але без очорнительства. Насамперед вірити в неминучість перемоги побудови нового суспільства, бачити за всіма суперечностями головне і визначальне, — конструктивний творчий курс партії. Для здійснення цього необхідна ідеологічна чіткість, сувора вивіреність соціяльно-клясових критеріїв".

Якщо відкинути з тексту слова „кардинальна перебудова", „стратегічний курс партії на прискорення" все це говорилося й раніше в таких інших „переломних, історичних моментів".

Але ж ні словечка про справді кардинально істотні проблеми, про які чимало промовців говорило на минулому письменницькому з'їзді! (На початку статті згадано про це.) Куди зникла проблема майбутнього української мови в українській державі? Забулися розпачливі вигуки: „Втрачаємо читача... Для кого ми пишемо? Чи воно вже нікому не потрібне?"

Дійсно, — поговорили, гаряче повиступали, щиро вболівали, палко закликали, благали, — і все? Проблема вичерпана?

Відчит про партійні збори київської організації скликані нібито для втілення в життя того, про що з болем у серці говорили на 9-му з'їзді українські письменники, засвідчив, що партія й не мислить собі про здійснення тих принципово важливих справ, які там заторкувались. Мовляв, торкнулись і досить. Партія, а не письменники, вирішуватимуть майбутнє української культури. І не в дусі запальних виступів відважних літераторів, а в світлі „історичних" рішень останнього партійного з'їзду.

З цього погляду цілком закономірним є призначення в ці дні новим міністром культури СССР... кого б ви думали? Може, одного з тих сміливців, що виступали на письменницьких з'їздах? Глибоко помиляєтесь! Замість одного партійного функціонера Петра Демічева призначили такого ж служаку Васілія Захарова, секретаря Московського міського комітету партії.

На чолі всієї совєтської культури і вершителем її долі поставлено типового чиновника, який уже з 1973 року успішно підіймався в своїй кар'єрі, вірно служачи своєму босові — першому секретареві Ленінградського Обкому Романову, відомому душителю будь-яких свобід.

Призначенням міністром культури Совєтського Союзу твердолобого партапаратчика ставиться хрест на сподіванках відчути якусь лібералізацію у справах літератури, мистецтва, кіно.

Замість квітів на свіжу могилу ДРУГА

бл. п. ВАСИЛЯ МАНЬКА

жертвуємо 50.00 дол. (п'ятдесят) на реалізацію Гарвардського Проекту — Тисячоліття Хрищення Руси-України, а Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

Іванна, Микола зі сином СИВІ

ПРОГРАМА КОНФЕРЕНЦІЇ

UKRAINIAN WOMAN IN TWO WORLDS 1986

3-го жовтня 1986 р.

Передконференційні семінари:

10:00- 1:00	Реєстрація
12:30- 5:00	УСПІШНІ ЗАГАЛЬНО-ЗОВНІШНІ ЗВ'ЯЗКИ
5:00- 6:30	Вечеря (самі полагоджуєте)
6:30-10:00	СПОСОБИ ЗБИРАННЯ ФОНДІВ
7:00-10:00	Реєстрація на дводенну конференцію

Конференційні сесії:

4-го жовтня 1986 р.

8:00- 4:00	Реєстрація
9:30-10:00	Привіт
10:00-12:00	ВСТУПНИЙ ПАНЕЛЬ
12:00- 1:00	Полуденок Реєстрація до готелю
1:00- 3:30	ПАНЕЛІ
3:45- 5:45	ПАНЕЛІ
3:45- 5:15	СЕМІНАРИ
6:30- 8:00	Коктейл
8:00- 9:30	Бенкет
9:30-10:30	Показ фільму: „Жнива розпачу"

5-го жовтня 1986 р.

7:30- 9:00	Сніданок
8:00- 9:00	Служба Божа відправлена Владикою Лостеном
9:30-12:00	ПАНЕЛІ/СЕМІНАР
12:15- 1:15	СЕМІНАРИ
1:30- 2:30	СЕМІНАРИ
2:30- 3:15	Підсумки і закриття

НЕБУДЕННІ ІМПРЕЗИ

Заходами **57-го Відділу СУА в Ютиці, Н. Й.** і **99-го Відділу в Вотервліт, Н. Й.**

відбудуться

МИСТЕЦЬКІ ВЕЧОРИ

п. н.

„ТАМ і ТУТ"

у виконанні мистців з України

п-ва Анни і Зиновія Маринців

в Ютиці, Н. Й. — субота, 11-го жовтня, 7-ма веч.

Заля Української Авдиторії при Cottage Pl. 6

у Вотервліті, Н. Й. — неділя, 12-го жовтня, 4 год. по пол.

Український Горожанський Клюб

Управи згаданих Відділів СУА запрошують Українські Громади до масової участи!

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ДВАНАДЦЯТІ ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

відбудуться

в суботу, **25-го жовтня 1986 року**

в приміщенні дому НТШ, при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 вул. у Ню Йорку, Н. Й.

Початок о годині 10-ій ранку

ПРОПОНОВАНИЙ ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів
2. Вшанування пам'яті померлих членів
3. Ухвалення порядку нарад
4. Вибір президії зборів
5. Вибір комісій: мандатної, номінаційної, статутової і резолюційної
6. Прийняття протоколу одинадцятих Загальних Зборів
7. Звідомлення з діяльности управи, секцій і комісій та Контрольної Комісії
8. Дискусія над звітами
9. Уділення абсолюторії органам НТШ
10. Звідомлення Статутової Комісії й ухвалення змін і доповнення статуту НТШ
11. Звідомлення Номінаційної Комісії та вибір управи, Контрольної Комісії і делеґатів і їх заступників до Головної Ради НТШ
12. Встановлення рамкового бюджету та висоти членської вкладки
13. Ухвалення загальних напрямних діяльности
14. Звідомлення Резолюційної Комісії і схвалення резолюцій
15. Закриття Зборів

Статут Товариства (стор. 30) дозволяє неприсутнім на зборах повноправним членам передати свій голос іншому повноправному членові. Один член не може мати більше, як два такі уповноваження.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 19-го вересня 1986 р. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУНЬО І ТЕСТЬ

бл. п.

ДМИТРО БОДНАР

учасник Визвольних Змагань у рядах Української Галицької Армії та Січових Стрільців, народжений 21-го жовтня 1901 р. в селі Базар, пов. Чортків, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 21-го вересня 1986 року в Ню Гейвені, Конн.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 22-го вересня 1986 р. з церкви св. Михаїла на місцевий цвинтар в Ню Гейвені, Конн.

У глибокому смутку:

донька — МАРІЯ ВИСОВСЬКА з мужем ОМЕЛЯНОМ
внуки: ГАЛИНА СИДОРЯК з мужем ІГОРЕМ
АННА
ХРИСТИНА
та Родина в Америці і Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що у п'ятницю, 29-го серпня 1986 р. відійшла у Вічнічність

наша Дорога МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

ВІРА РЕШЕТНИК

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 2-го вересня 1986 р. у церкві св. Покрови, Денвер, Колорадо.

У смутку:

доньки: КАТЕРИНА ДОВБЕНКО
КЛАВДІЯ КРОПИВ'ЯНСЬКА
зяті: РОСТИСЛАВ ДОВБЕНКО
ТЕОДОР КРОПИВ'ЯНСЬКИЙ
внуки — ЮРІЙ з дружиною ВАРВАРОЮ,
ІРИНА, РОМАН, ЛЕВ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 24-го вересня 1986 р. відійшла у Вічність в Ню Джерзі на 73-му році життя

бл. п.

ІРЕНА КОЛОДІЙ

уроджена БОКС

ПАНАХИДА в п'ятницю, 26-го вересня 1986 р. в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин (Union Funeral Home) в Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 27-го вересня 1986 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

В глибокому смутку:

син — ОЛЕГ з дружиною ОЛЕНКОЮ і дітьми
ДАМ'ЯНОМ І СТЕПАНОМ
сестрінка — УЛЯНА КНИГИНИЦЬКА з родиною
братанок — ЮРІЙ БОКС
свати — ЯРОСЛАВ І МАРІЯ МАКАРУШКИ
ближча і дальша Родина

Організаційний комітет конференції

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА У ДВОХ СВІТАХ

запрошує Вас на

БЕНКЕТ

який відбудеться під час конференції, **в суботу, 4-го жовтня 1986 р. о год. 8-ій веч.** в приміщенні RAMADA HOTEL, U.S. Route 1 and Ridge Road, PRINCETON, N.J.

Під час бенкету будуть доповідати:
1. **д-р Вільям Кортні**, генеральний консул до Києва
2. **Конґресмен Джеймз Кортур**
3. **Паул Ґобел** від державного департаменту ЗСА
4. **д-р Джеймз Мейс**

Ціна бенкету є 25.00 дол. від особи.

Проситься зголошуватися і замовляти білети на бенкет заздалегідь, **до 1-го жовтня 1986 р.**

Для докладніших інформацій звертатися телефонічно до **Лесі Качмар — (201) 226-0293** або **Наді Нинки — (201) 297-7053**

Конференцію вдруге спонзорує **Союз Українок Америки**

Про мистецьке...

(Закінчення зі стор. 2)

ще одну ділянку нашого мистецтва, а саме про народне й танкове. Чи не стоїмо й тут на місці? Це не значить, однак, забувати свою традицію, народну пісню й танець, але годі століттями плакати над Наталкою Полтавкою чи танцювати „Гопака" (і то чим вище підскочимо, тим це повинно бути краще „мистецтво"). Чи не сприяємо тим нашому ворогові, який стремить до того, щоб ми не росли, а стояли на місці, були народом, — пробачте, — пастухів та доярок, народом фолкльору? Тому треба нам збагачувати мистецькі шедеври, плекаючи старі, модернізувати, творити нові. Бракує нам таких поважних українських балетів як на поселеннях, так і в Україні, яких мають і пишаються багато народів, з російським включно.

Вкінці хотілось би поглянути на мистецьке слово із ще одного аспекту, який можна назвати ізольованістю. Хотілось би українську людину випровадити із її замкненого кола на ширші світові горизонти. Підкреслюю, щоб зле не розуміти: тоді аж ніяк не треба відрікатися почуттів приналежности й патріотизму, а радше покласти їх на рівні з іншими ідеями, які турбують людство сьогодні. Нам треба глянути на себе з-під іншого кута, із-зовні, щоб краще себе пізнати. Українська людина в Україні не може цього зробити, вона ізольована від світу, прибита своєю реальністю, її мистецька творчість підлягає державній програмі. Коли ж мова про підпільну літературу, то вона в більшості присвячена рухові опору. Зате у вільному світі ми вишли поза ту дійсність. Нас турбує доля і нашого довкілля, ми свідомі того, що доля світу є долею нашою й наших дітей, ми за неї також відповідаємо. Так, здавалося б, повинно бути. Але, на жаль, ми далекі від цього.

Дуже часто тут, на поселеннях, ми замкнені в собі, ізолюємося, а тим самим така ж наша література. Вона дуже часто або співзвучна підпільній літературі, або має характер засобу проти асиміляції. Ми ґейби боялися, що, коли захопимося світовими, вселюдськими ідеями, як підемо впарі з світом, — затратимо свою ідентичність.

Нові жанри, спроби головно в поезії, засуджуємо, як зраду традиції, покладеної нашими клясиками. Знову ж приходить думка: чи не залишити ці виключно програмові теми і течії іншій, публіцистичній ділянці писаного слова. Людство, так як людина, воно живе, заєдно росте, переходить фази розвитку, змін, експериментує і врешті збагачується, дозріває. За словами історика Веллса, — вона ніколи не стоїть на місці. Та наша недоля нам дуже часто не дозволяє рости, розвиватись та дозрівати. Цією ізольованістю ми відгороджуємо себе від світу, стоїмо на місці.

Можна навести багато прикладів від'ємних наслідків такого явища. Ось хоча б бачимо на очах сьогоднішній Китай після т.зв. „культурної революції", яка в першій мірі обтяла крила інтеліґенції - носієві культури. Бачимо наслідки сьогодні в Ірані, який хоче не тільки порвати зв'язки з культурою й цивілізацією світу, але й повернути їх історію взад. Це добре зрозумів російський цар Петро І, який старався звільнитись від азіятських впливів, а відкрив вікно до Заходу. Японія февдалістичної доби „самураїв" від XVII до XIX століть на 250 років герметично відгородилася від світу. Яке вакуум наступило в їх суспільстві і як скоро згодом вони намагалися догнати той світ, — бачимо наслідки сьогодні. Застій у згаданих прикладах був не лише матеріяльного, але й духовного характеру... Це добре розуміли наші князі, які відкрили вікно до Европи й Візантії. Прийняття християнства поклало згодом дорогу літературному розвиткові.

Прикладів багато. Вчімся від історії. Не відгороджуймо себе й не стіймо на місці! Врешті даймо письменникам, а особливо поетам свободу передати і свої глибинні, задушевні переживання, психічну гру почувань, часом зрозумілу самому авторові. Даймо мистецькому слову можність розвиватися й рости. Звільнім його від служіння, даймо слову волю!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

НТША...

(Закінчення зі стор. 1)

більше уваги присвячено найближчим Загальним зборам. Термін теперішньої каденції продовжився на кругло два роки, головно у зв'язку з купном і ремонтом нового дому та бажанням закінчити різні розпочаті дії. Останні Загальні збори відбулися 24 травня 1980 року. Згідно із статутом право голосу мають дійсні члени НТШ, члени-кореспонденти і ті звичайні члени, які стали ними до 21-го червня 1964 року. Схвалено денний порядок зборів і голова Номінаційної комісії д-р Р. Осінчук інформував про можливості нового персонального складу Президії й Управи на наступну каденцію.

Приявні одностайно погоджувалися, що треба відмолодити керівні оргaни НТШ та водночас уболівали з приводу труднощів у реалізації такого задуму. Наради, як і кожного разу, проходили у дружній і діловій атмосфері.

ДЕЯКІ ЗАХІДНІ СПОСТЕРІГАЧІ вважали, що переговори між державним секретарем ЗСА Джорджем Шулцом і міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе, що відбулися минулого тижня, будуть останньою сходинкою до нової зустрічі на вершинах, однак на них з початку і до кінця кидала тінь справа американського репортера Ніколаса Данілова, заарештованого в Москві з метою обміняти його на совєтського шпигуна Ґеннадія Захарова, заарештованого в Ню Йорку. Однак із заяви Дж. Шулца, яку він зробив минулої неділі, виступаючи в передачі „Тиждень з Дейвидом Бринклі", складається враження, що до того часу, поки не буде звільнений Н. Данілов ніякої зустрічі між Р. Реґеном і М. Ґорбачовим не буде. „Ми з президентом Реґеном згідні з тим, що зустріч на вершинах має сенс лише тоді, якщо вона буде продуктивною, — сказав Шулц. — Є дуже мало надії, щоб зустріч була продуктивною в нинішніх умовинах".

ПОЛЬСЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ уряд почав арештувати тих „релігійних фанатиків", які відмовляються служити в армії, а головно не хочуть складати присяги, що вони у випадку війни чи іншої загрози, воюватимуть плече-в-плече із совєтськими вояками і оборонятимуть здобутки соціялістичних держав. Члени забороненої законом „пацифістичної" організації в Польщі, які проповідують свободу і мир, заявили західнім кореспондентам, що така присяга, до якої їх змушує уряд, є порушенням прав людини, і повинна бути заборонена законом.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕОДОР НИКУЛА, член УНС Відд. 320-го в Балтиморі, Мд., помер 4-го травня 1986 року на 93-му році життя. Нар. 1893 року в селі Стримін, Жовква, Україна. Членом УНС став 1947 року. Залишив у смутку дочку Анну і синів Івана і Мирослава та п'ять внуків. Похорон відбувся 7-го травня 1986 року на цвинтарі Оклон в Балтиморі, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Малко, секр.

АННА ЛАМАЦЬКА, член УНС Відд. 220-го ім. свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл., померла на 96-му році життя. Нар. 27-го січня 1890 року. Залишила у смутку Анну Кастер, Стефанію Саковську і Йосифа. Похорон відбувся 20-го травня 1986 року на цвинтарі св. Вознесіння у Джастис, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Г. М. Блідий, секр.

БЕНЕДИКТ КАПУСТЯНИК член УНС Відд. 220-го ім. свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл., помер 26-го травня 1986 року на 77-му році життя. Нар. 1907 року у Варшаві, Польща. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дружину Софію. Похорон відбувся 31-го травня 1986 року на цвинтарі св. Вознесення в Джастис, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. М. Блідий, секр.

СТЕФАН СТАСЮК, член УНС Відд. 267-го ім. Т. Шевченка у Вестбирі, Н.Й., помер 18-го червня 1986 року на 39-му році життя. Нар. 12-го серпня 1946 року в Німеччині. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку батька Івана, матір Марію, сестру Любу і брата Івана мол. Похорон відбувся 21-го червня 1986 року на цвинтарі Пайнлонс Меморіял в Пайнлон, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПАВЛО КОВАЛЬЧУК, член УНС Відд. 183-го в Дітройті, Миш., помер 20-го травня 1986 року на 49-му році життя. Нар. 31-го травня 1937 року в Канаді. Членом УНС став 1937 року Залишив у смутку дружину Олену. Похорон відбувся 23-го травня 1986 року на цвинтарі Вайт Чепел у Трой, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Залуга, секр.

АРТЕМ КОРНІЄНКО, член УНС Відд. 285-го ім. Юрія Переможця в Рочестері, Н.Й., помер 1-го липня 1986 року на 79-му році життя. Нар. в селі Макеве, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, сина Олексія і дочку Анастазію, та зятя Федора Грицая і сестру Анастазію в Ню Гейвені. Похорон відбувся 3-го липня 1986 року на цвинтарі Ривер Сайд в Рочестері, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Алекс Скібіцький, секр.

ЛЕВ МАЗЯК, член УНС Відд. 174-го Т-ва „Пласт" в Дітройті, Миш., помер 1-го червня 1986 року на 79-му році життя. Нар. 5-го лютого 1907 року в Стрию, Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку сина Ронана з дружиною Уляною, внуків — Петра Лева і Аню Софію; швагерку Катрю Вальчук з родиною, братову Каролю Мазяк, сваху Софію Шумило з родиною; родини Савицьких і Яцкових. Похорон відбувся 5-го червня 1986 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Слюсарчук, секр.

ІРЕНА ЛУЧКІВ, член УНС Відд. 221-го ім. св. Степана в Чикаго, Ілл., померла 3-го червня 1986 року на 97-му році життя. Нар. 21-го червня 1888 року в Жидачеві, Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку доньок Софію Волтер і Марію Чарлс; внуків Патрикію, Рой, Василя, Доналада, Елен; правнуків Карен Антонія, Миколу і Ларису. Похорон відбувся 7-го червня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

МАРІЯ ЗЕЛЬСЬКА, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ" в Сиракюзах, Н.Й., померла 20-го травня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1960 року. Залишила у смутку дочку Ірену з мужем Михайлом Шевчуком, п'ять внуків та сестру Софію Петрів з родиною. Похорон відбувся 23-го травня 1986 року на цвинтарі ім. св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа